

Han lå på siden med benene trukket op under sig.

Han var nøgen.

Bortset fra en spids hue sammensyet af fåreskind og et bælte om livet.

I levende live *havde* han *været* kortklippet og glatbarberet.

De skægstubbe, der ses på hans ansigt den dag i dag, kan skyldes, at han ikke var blevet barberet inden for det sidste døgn før sin død, men kan også være et resultat af hudens sammenfald efter dødens indtræden.

Det sidste døgn han *levede*, *havde* han spist et måltid bestående af grød eller vælling. Grøden var kogt på korn og indsamlede ukrudtsfrø tilsat fedt fra hør samt dodderfrø.

Han var blevet hængt

Strikken sad endnu om hans hals.

Rebet var flettet af to smalle skindstrimler.

Dets ene ende var ved nakken bundet sammen til en åben løkke, hvorigennem rebets anden ende var ført, så den strammede om ligets hals.

Rebet var strammet så stærkt, at det havde efterladt en tydelig fure foran og på siden af halsen.

Derimod var der intet mærke af det i nakken, hvor løkken sad.

Hængningen var ikke sket ved frit fald, men strikkens placering tydede alligevel på hængning og ikke strangulering.

Dens dødes ryghvirvler afslører kun ganske ringe spor af slidgigt, og undersøgelser af hans maveindhold og tarmsystem viste ingen tydelige forandringer, bortset fra at han havde lidt af piskeorm.

Efter dødens indtræden var han, inden dødsstivheden indfandt sig, blevet lagt i tørgraven og omhyggeligt anbragt i sovstilling.

Ved hængning er det normalt, at tungen falder ud af munden.

Men de som begravede ham, synes at han givet ham et roligt ansigtsudtryk.

Hans mund og
øjne var blidt
lukkede